

zich van abonneren en lezen te onthouden. En dit zou een verkeerd gevolg zijn van onze kwalificering. Wetenschappelijk moet genomen worden in den zin van vrucht van degelijke studie, en niet in den zin van een vaktijdschrift, dat alleen geschikt is voor vakmensen, deskundigen, miss. dienaren enz.

Bezien wij nu eerst het uitwendige van het tijdschrift.

Ongetwijfeld is er voor het oog een zeer groote verbetering ingetreden. De Macedoniër wordt nu zeer royaal uitgegeven, in dezelfde grootte als Op den Uitkijk b.v. Daarbij wordt het op fijn glimmend papier gedrukt, zoodat het opnemen van illustraties mogelijk is geworden.

Vergelijkt men de oude uitgave met de nieuwe, dan blijkt echter, dat niettegenstaande de zeer groote uitgave de inhoud niet meerder werd. Immers, het wordt veel verder uit elkander gedrukt, en ook is de witte marge op zij en van boven en van onder heel ruim genomen.

Al wint het blad door deze uitgave in aesthetischen zin, toch vragen wij ons af, of dit wenselijk was. Immers, de prijs is nu ook verhoogd van f4 tot f5 per jaar. Dit is volstrekt niet te hoog, eerder het tegendeel; maar nu men beproeven wil den lezerskring te gaan uitbreiden, had men niet den abonnementsprijs f1 moeten verhoogen. De Macedoniër is toch een heel ander blad dan Op den Uitkijk; ik vrees, dat dit uit het oog verloren werd in dien zin, dat men het extra mooi heeft willen maken.

Vergelijking met de oude uitgave leidt ook tot de meening, dat wij in een enkel opzicht achteruit zijn gegaan.

Wij missen toch een inhoudsopgave van dit nummer. Ook schijnt het, alsof het een geheel nieuw tijdschrift is, want er wordt niet gezegd, welke jaargang het is. En is dit nummer wel goed gecorrigeerd? Wij vonden verscheidene drukfouten, vooral aan het einde. En het artikel „De Godsnaam op Soemba“, is volgens zijn inhoud niet van de hand van ds Pol, zooals er boven staat, maar van ds D. K. Wielenga; trouwens, er had dan ook moeten staan ds D. Pol.

In alle opzichten is de verandering dus geen verbetering geworden. Ook kunnen wij de oranje strepen op den omslag niet mooi vinden.

Hoofdzakelijk blijft echter de inhoud.

En deze achten wij weer voortreffelijk.

Jammer is voorzeker, dat de redactie zoo weinig medewerking heeft van de zendingsarbeiders in Indië. Wij weten wel, dat die arbeiders overstelpt worden door werk, en ook veel correspondentie hebben met de zending kerken; misschien, dat de blaadjes „Uit Keboemen“ enz. mee de oorzaak zijn. Toch zou het den lezers van De Macedoniër zeer verblijden, als uit Indië zelf meer artikelen kwamen. De arbeiders op Soemba maken een gunstige uitzondering.

De redactie merkt in een voorwoord op, dat dr F. L. Bakker, dr H. A. van Andel en mevr. Van Andel—Rutgers de toezegging deden, zoo nu en dan copie te zullen leveren; dit zal niet anders dan gewaardeerd worden; dr van Andel schrijft zoo, dat om den inhoud en vorm beide zijn artikelen op hoogen prijs worden gesteld; en dat geldt voor de anderen ook.

Dit eerste nummer van den „zoveelsten“ jaargang begint met een „Zendingsoversicht“ van de hand van ds D. Pol. Ditmaal is Midden-Java ten Zuiden aan de beurt; een volgend maal komt Soemba.

Reeds vanwege dit artikel is De Macedoniër waard gelezen te worden. Men moet toch op de hoogte blijven! Het werk der zending is levend en groeit; gedurig treden veranderingen in. Zulk een overzicht, als ds Pol gaf, doet ons in een kort bestek zien, hoe het op het zendingsveld staat.

Het zou de moeite loonen eens de verschillende zendingsvelden te vergelijken. Nog gemakkelijker zou dit vallen, indien bij een volgend overzicht ook werd opgenomen een statistiek der kerken, die de zending kerken steunen. Nemen wij Friesland eens ten voorbeeld; in het artikel staat, dat het getal bewoners van de beide zendingsvelden Keboemen en Wonosobo bedraagt 700.000 op een oppervlakte van ongeveer 24 vierk. geogr. mijlen; laat men hier eens tegenover plaatsen het getal bewoners van Friesland en de grootte van deze provincie; voorts ook het getal bewoners van Friesland en de grootte van deze provincie; voorts ook het getal leden der Gereformeerde kerken, die deze beide velden hebben te verzorgen. En al moet men niet teveel waarde hechten aan cijfers, zij kunnen ons toch onderwijzen, en dienen voor het maken van vergelijkingen.

In het artikel „De Godsnaam op Soemba“, weerlegt ds D. K. Wielenga een artikel van ds Lambooy, waarin deze had voorgesteld voor God den naam Marapoe te gebruiken.

Met belangstelling hebben wij beider artikelen gelezen. Het schijnt ons toe, dat de bezwaren van ds D. K. Wielenga tegen het gebruik van den naam Marapoe welgegrond en steekhoudend zijn. En wij zijn zeer nieuwsgierig naar hetgeen ds Lambooy hiertegen zal opmerken. Vooral het gevaar van syncretisme moet niet worden onderschat.

Hoe blijkt uit dit artikel, welke moeilijkheden

onze zendingsarbeiders hebben te overwinnen! Menigeen zal denken: och, de naam God wordt eenvoudig vertaald in het Soembaneesch, gelijk men dezen naam ook vertaalt in 't Engelsch of Fransch. Maar men leze dit artikel, en men ziet, dat dit vertalen met buitengewone moeilijkheden gepaard gaat. God geve onzen arbeiders veel wijsheid ook in het kennen en verstaan van de talen der menschen, onder wie zij werken!

„Saecularisme“ is een artikel door ds Pol geschreven. In deze rubriek hebben wij kort geleden aan hetzelfde onderwerp een artikel gewijd. Wat ds Pol schrijft, is zeer oriënteerd; maar op de middelen, om het te overwinnen, gaat ds Pol in dit artikel niet dieper in.

Zeer ad rem is zijn beroep op een herinneren aan het waarschuwend woord van Prof. Grosheide tegen het modernisme in de internationale zendingsbeweging. „Men arbeidt dan vooral aan de maatschappelijke verheffing der heidensche en Mohammedaansche volken. Een prachtig ding ongetwijfeld. Maar het is treurig, als de zending meer belangstelt in de opheffing der poenale sanctie, dan in de prediking van het Evangelie“.

Wij onderschrijven ook gaarne de opmerking van ds Pol: „De zending heeft zich te onthouden van al die dingen, die geen zending zijn, en zich bij de vervulling van haar roeping vast te houden aan Gods Woord en de beginselen van dat Woord“. Maar daarmee is men natuurlijk niet klaar. De moeilijkheid is juist, welke dingen zending zijn en welke niet; laten wij als voorbeeld noemen het „werkhuis“ van ds Merkelijn te Magelang; is dat nu eigenlijke zendingsarbeid, of maatschappelijk werk? En wat men op Soemba wil doen, tot verheffing van het volk, moet dat als „niet behorend tot het eigenlijke zendingswerk“ worden afgewezen? Waar ligt de grens tusschen de zending en niet-zending? Gaarne zouden wij De Macedoniër hierover eens hooren. Men kan het in principe volkomen met elkander eens zijn, terwijl toch in de toepassing heel veel verschil openbaar wordt.

De Velders vervolgt zijn artikelenreeks uit den vorigen jaargang, over „Jodendom en Jodenheid“; interessant.

In „Van mijn Uitkijk“ verzamelt ds Pol weer verscheidene belangrijke stukjes. Hij wijst o.a. de aandacht op een oordeel van ds Jongeleen over onze synode van Arnhem en de zendingszaken; en vraagt dan, of ds Jongeleen de lezers van „Uw Koninkrijk kome“ ook eens zijn meening geve over het synodaal besluit inzake de aansluiting bij den Nederl. Zendingsraad. Nu, ieder zijn smaak, maar het schijnt ons toe, dat er weinig reden is, om dit besluit zoo aan te prijzen als model; wij wezen in deze rubriek eenigen tijd geleden op het tweeslachtige van dit besluit; en wij vreezen, dat ds Jongeleen ook niet veel goeds ervan zal kunnen zeggen.

Vatten wij alles nog in een enkel woord tezamen, dan spreken wij onze groote waardeering uit voor De Macedoniër, en bevelen dit zendings-tijdschrift hartelijk aan, in het bijzonder aan onze kerkenraden, jongelings- en jongedochtersverenigingen enz.

J. D. W.

„Premillennianisme“.

Het „Premillennianisme“, de leer van het duizendjarig rijk, staat in Amerika midden in de belangstelling. Dr Rutgers promoveerde er over aan de V. U.

Nu krijgt het „Pre“ nogal aanvallen.

Dr H. Beets geeft in „De Heidenwereld“ aldus enkele opmerkingen:

En toch verwondert men zich niet omtrent dit of tensief. Er staat ons Gereformeerden te veel op 't spel met het aannemen der „Pre“ proposities betreffende Christus' Koningschap en het essentieel verschil tusschen Israël en de Gemeente, benevens de andere inferenties.

En soms doet men iemand inderdaad staan gapen van verbazing wat de Uitleg of Inlegkunde betreft. Zoo lezen we in „Grace and Glory“, Sept. 1930, een artikel sprekend over den dood van Stefanus (Hand. 7). Na zijne prediking zag Stefanus, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de oogen houdende naar den hemel, de heerlijkheid Gods, en Jezus staande ter rechterhand Gods.

„Nu“, zegt de bijbelverklaarder in „Grace and Glory“ (niemand minder dan Dr M. R. de Haan), „dat was eens opmerkelijke zaak. Ons wordt ergens elders in de Schriften verteld, dat toen Christus ten hemel opgevaren was, Hij nederzat ter rechterhand Gods. Maar Stefanus ziet de hemelen geopend en Christus staande. Hij had gezeten, maar nu staat Hij. Wat beteekent dit?“ En Dr De Haan verklaart dit, dat Christus gered stond, met de hemelen geopend, om met een geroep naar te dalen uit den hemel, met de stem der Archangels en met de bazijn Gods, om het koninkrijk in Israël wederom op te richten. We lezen: „Welk een oogenblik! Israël is in de balans. Als Israël accepteert, komt Christus oogenblikkelijk terug om Zijn Koninkrijk in gerechtigheid op te richten, en Israël zou dan de zendingmatie der wereld zijn om de heidenen tot de voeten van Christus te brengen“. Israël wou echter niet

luisteren. De Joden sloopten hunne ooren en steengden Stefanus. Wat gebeurt er nu? „De hemelen worden wederom gesloten“, zoo wordt ons geleeraard, „en de Heere zet Zich weder neder, totdat de volheid der heidenen ingaat“.

Ons dunkt, met zulke exegese, die alle heilsfeiten en heilsplannen op losse schroeven zet, moeten de „Pre“ broeders zich niet verwonderen als mannen, die de oude Geref. waarheid liefhebben, zich gedrongen gevoelen om een woord van verweer de wereld in te zenden, zooals nu telkens gebeurt door de boven genoemde schrijvers.

Gelijk ook Dr Rutgers deed, Grundy Center's nieuwe president. Naar de beloofde recensie van dien boek over het „Pre“ hebben we telkens te vergeefs in de „Bereër“ gekeken. Er was beloofd, dat de jonge doctor er niet zonder kleerscheuren zou afkomen. We zijn benieuwd wat er van die profetie komt. Wellicht ware 't beter geweest, dat Br. Bultema-zich wat zachter had uitgedrukt.

Van „Grace and Glory“ gesproken, trof het ons meer dan eens met welk minachtend handgebaar men zoo maar op eens een tegenstander in een hoekje tracht te zetten. Zoo lezen we in het Septembernummer, dat aan Prof. Blekkink wordt toegeschreven het voorstellen van „the usual jumble of Post-millennarian nonsense“, terwijl „Post“ genoemd wordt de eerste stap naar het Modernisme toe. Dr Blekkink en zijne medestanders verstaan Gods programma voor deze bedeeeling niet. Het uitreiken van dit certificaat van onkunde gaat gepaard met betuiging van liefde voor Dr B. als Christen broeder, en dan komt als een Parthische pijl het volgende: „Nothing has pained me so much as the way he was unceremoniously put on the shelf to give way to a man who after a few years as president of the Seminary, forsakes his job for a better one in a rapidly modernizing Seminary in the East“. Waarom, zoo vragen we den schrijver, zulke persoonlijke, kwetsende dingen geschreven? Zou dat wel in den geest wezen van den Christus die—let wel, niet alleen op komst is—maar ook nu met ons, al de dagen, die ook ziet, als over onze schouders heen, wat wordt geschreven in een kranten-artikel? We vragen slechts.

J. W.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Beroepen te:

Kollumerpomp: Cand. F. Boonstra te Zuidwilde (G.). Oostburg: Cand. Th. P. Potma te Naaldwijk.

Aangenomen naar:

Wolfeze: F. H. van Loon te Haarlemmermeer-Slaterweg. Zwartebroek: Cand. J. R. Sybrandy te Stiens.

Bedankt voor:

Boornbergum, Genemuiden, Hoogersmilde, Kollumerpomp, O. en N.-Wetering, Rhooen, Vinkeveen en Zuilichem: Cand. J. R. Sybrandy te Stiens.

Afscheid van:

Soest: J. v. d. Meulen. Tekst: Luc. 12:35—37.

Overleden:

4 Februari: G. H. van Kasteel, emer. pred., Ermelo, 80 jaar.

Candidaten tot den H. Dienst.

Door de Classis Rotterdam der Geref. Kerken zijn na praeparatoir examen beroepbaar verklaard bij de Geref. Kerken de heeren P. Klapwijk en P. J. Luyendijk, beiden Theol. cand. aan de Vrije Universiteit en beiden wonend te Berkel (Z.-H.), Klapwijkse weg 50.

Beide heeren zijn bereid de Kerken des Zondags in de prediking te dienen, terwijl de heer Klapwijk terstond bereid is een eventueel beroep in overweging te nemen.

— De Classis Drachten heeft peremptoir geëxamineerd en met algemeene stemmen toegelaten tot de bediening des Woords en der Sacramenten den heer J. Hartkamp, Theol. cand. te Zutphen, beroepen predikant der Geref. Kerk te Oudega (Small.). De intrede te Oudega is bepaald op Zondag 8 Maart a.s. Als bevestiging hoopt op te treden Ds D. Prins, van Donkerbroek.

— De Classis Hallum der Geref. Kerken heeft na peremptoir examen toegelaten tot de bediening van Woord en Sacramenten den heer A. de Ruiter, candidaat te Giesendam en beroepen predikant te Oude Bildt.

Met Emeritaat:

De Classis Bolsward der Geref. Kerken heeft aan Ds J. op 't Holt, na 40-jarige ambtsbediening, eervol emeritaat verleend.

Kerkbouw.

De Kerkeraad van de Geref. Kerk te Rijnsburg heeft besloten over te gaan tot den bouw van een hulpkerk met plm. 600 zitplaatsen.

Evangelisatie.

Te Warga (Fr.) werd voor de Evangelisatie, die door de classis Leeuwarden der Geref. Kerken aldaar wordt gedreven, in een samenkomst onder leiding van Ds G. Melle van Wartens (aan welke kerk de Evangelisatie te Warga weldra zal worden overgedragen) een keurig gebouw aan den hoofdweg in gebruik genomen, waarbij verschillende toespraken werden gehouden.

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK.

Tussel te:

Nieuwpoort: P. de Groot te Amersfoort en J. de Bruijn te Baarn. Vlaardingen: J. Reesink te Noordeloos en P. de Smit te Utrecht.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Bedankt voor:

Nieuwkerk a. d. IJssel: M. Holman te Krabbendijk. Vlaardingen: J. Vreugdenhil te Bruinisse.

de machtig-
grote groe-
onzen tijd.
geïsoleerd.
weer gezeg-
als een zu-

Zoo zien

reformatie

leven van

Alle leve

industrie,

worden, in

ende, met

leven har-

openbarin-

Daarom

ideaal: „v-

Ja, dan

Niet van

„Voorzie

Maar di

de vijand

zichtigheid

met een

heid, die

roeping

In dit li

de kerk d

voor heel

Maar dy

ontwikkel

worden g

met alle c

en als w

staanders

Woord ve

gaan; en

hart wijde

geestelijke